

Dosarul nr. 3ra-1442/18

prima instanță: Judecătoria Soroca, sediul Central (jud. C. Botnari)
instanța de apel: Curtea de Apel Bălți (jud. E. Grumeza, N. Chircu, S. Procopciuc)

ÎNCHEIERE

14 noiembrie 2018

mun. Chișinău

Colegiul Civil, Comercial și de Contencios Administrativ
al Curții Supreme de Justiție,

în componența:

Președintele completului, judecătorul
judecătorii

Oleg Sternioală
Iurie Bejenaru
Mariana Pitic

examinând chestiunea privind admisibilitatea recursului declarat de către Întreprinderea Interraională de Stat „Acva-Nord”, în proces de insolabilitate, în cauza civilă, la cererea de chemare în judecată depusă de Întreprinderea Interraională de Stat „Acva-Nord”, în proces de insolabilitate, împotriva Inspectoratului Ecologic de Stat, intervenienți Agenția „Apele Moldovei”, Întreprinderea de Stat „Direcția Bazinieră de Gospodărie a Apelor” cu privire la contestarea actului administrativ, împotriva deciziei din 19 iunie 2018 a Curții de Apel Bălți, prin care a fost respins apelul declarat de Întreprinderea Interraională de Stat „Acva-Nord”, în proces de insolabilitate, și a fost menținută hotărârea din 12 februarie 2018 a Judecătoriei Soroca, sediul Central,

constată:

La data de 10 iulie 2017 Întreprinderea Interraională de Stat „Acva-Nord”, în proces de insolabilitate, a depus cerere de chemare în judecată împotriva Inspectoratului Ecologic de Stat cu privire la contestarea actului administrativ.

În motivarea acțiunii a indicat, că ÎIS „Acva-Nord”, în proces de insolabilitate, a fost înregistrată în Registrul de Stat al persoanelor juridice la 11 noiembrie 2004, cu nr. de înregistrare 12109758, creată prin ordinul Departamentului Construcții și Dezvoltarea teritoriului Republicii Moldova nr.175 din 02 noiembrie 2004, prin reorganizarea Întreprinderii de Stat „Direcția Interraională de exploatare a apeductului Soroca-Bălți” prin separarea activelor funcționale.

A menționat că genurile de activitate a întreprinderii fiind licențiate prin Licența seria AC nr.000529 din 07 august 2015, valabilă până la 07 august 2040. Adresele de desfășurare a activității licențiate de furnizarea serviciului public de alimentare cu apă la nivel de regiune în localitățile mun. Bălți, or. Soroca, r-nul Florești.

A susținut că întreprinderea dispunea de Autorizație de mediu pentru folosință a apei cu seria IES nr.2133 din 15 iulie 2014, valabilă până la 15 iulie 2016. Prin aceasta a fost

autorizată ÎIS „Acva-Nord” pentru captarea apei din resursele acvatice terestre Nistru pentru aprovizionarea cu apă potabilă a localităților mun. Bălți, or. Soroca.

A declarat că la data de 05 iulie 2016, s-a adresat cu o cerere Inspecției Ecologice Soroca în vederea prelungirii autorizației de folosire specială a apei, la care a primit răspuns abia peste 9 luni, fiind emisă decizia de refuz.

A indicat reclamantul că prin refuzul emis, Inspecția Ecologică Soroca a privat 2 localități de dreptul de a primi apă potabilă.

A afirmat că la 14 iunie 2017 Inspectoratul Ecologic Soroca i-a expediat un răspuns negativ, neargumentat la cererea lui prealabilă, și care consideră că este pasibil anulării ca fiind ilegal.

Întemeindu-ți acțiunea în baza dispozițiilor art.14, 15, 16 Legea contenciosului administrativ, art.32 a Legii apelor și Regulamentul cu privire la organizarea și funcționarea ghișeului unic în domeniul autorizării de mediu pentru folosința specială a apei, aprobat prin HG nr.894 din 12.11.2013, a solicitat anularea deciziei de refuz avizare/autorizare nr.125 din 19 aprilie 2017 emisă de Inspecția Ecologică Soroca și obligarea Inspectoratului Ecologic de Stat de a prelungi autorizația specială a ÎIS „Acva-Nord” conform cererii inițiale depusă la 05 iulie 2017.

Prin încheierea din 24 iulie 2017 a Judecătoriei Soroca sediul Central în proces a fost atras în calitate de intervenient Agenția „Apele Moldovei”.

Prin încheierea din 15 august 2017 a Judecătoriei Soroca sediul Central în proces a fost atras în calitate de intervenient ÎS „Direcția Bazinieră de Gospodărie a Apelor”.

Prin hotărârea din 12 februarie 2018 a Judecătoriei Soroca, sediul Central acțiunea depusă de ÎIS „Acva-Nord”, în proces de insolvență, a fost respinsă ca neîntemeiată.

Prin decizia din 19 iunie 2018 a Curții de Apel Bălți a fost respins apelul declarat de ÎIS „Acva-Nord”, în proces de insolvență, și a fost menținută hotărârea din 12 februarie 2018 a Judecătoriei Soroca, sediul Central.

Pentru a decide astfel instanța de apel a reținut că temei de refuz în eliberarea autorizației de mediu pentru folosința specială a servit faptul că ÎIS „Acva-Nord”, în proces de insolvență, nu a respectat prevederile art. 25 a Legii apelor, nr. 272 din 23 decembrie 2011 și prevederile Regulamentului cu privire la organizarea și funcționarea ghișeului unic în domeniul autorizării de mediu pentru folosința specială a apei, or, la demersul înaintat de ÎIS „Acva-Nord”, în proces de insolvență, cu privire la prelungirea autorizației de folosință specială a apei nu a fost avizat de către ÎS „Direcția Bazinieră de Gospodărie a Apelor”, iar informația prezentată de ÎIS „Acva-Nord”, în proces de insolvență, privind calculul volumului de apă consumată nu a fost una completă.

La data de 24 august 2018, ÎIS „Acva-Nord”, în proces de insolvență, a declarat recurs împotriva deciziei din 19 iunie 2018 a Curții de Apel Bălți, solicitând admiterea recursului, casarea deciziei instanței de apel și hotărârii primei instanțe cu emiterea unei noi hotărâri de admitere a acțiunii.

În motivarea recursului s-a indicat că nu este de acord cu decizia instanței de apel și hotărârea primei instanțe, deoarece au fost emise cu încălcarea normelor de drept material, instanțele ierarhic inferioare nu au aplicat legea care urma a fi aplicată, au aplicat o lege care nu urma a fi aplicată.

Prin referința depusă la data de 07 noiembrie 2018 Inspectoratul Ecologic de Stat, Inspekția ecologică Soroca a solicitat respingerea recursului declarat de ÎIS „Acva-Nord”, în proces de insolabilitate, ca inadmisibil cu menținerea deciziei din 19 iunie 2018 a Curții de Apel Bălți.

În conformitate cu art. 434 alin. (1) din Codul de procedură civilă, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau deciziei integrale.

Curtea de Apel Bălți a pronunțat decizia contestată la data de 19 iunie 2018.

Recurentul a recepționat decizia instanței de apel la data de 27 iulie 2018.

Astfel, recursul, declarat la data de 24 august 2018, este în termen.

Examinând temeiurile recursului în raport cu materialele cauzei civile, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că, recursul este inadmisibil din următoarele motive.

În conformitate cu art. 432 din Codul de procedură civilă, părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

Se consideră că normele de drept material au fost încălcate sau aplicate eronat în cazul în care instanța judecătorească:

- a) nu a aplicat legea care trebuia să fie aplicată;
- b) a aplicat o lege care nu trebuia să fie aplicată;
- b¹) a aplicat o lege care a fost declarată neconstituțională;
- c) a interpretat în mod eronat legea;
- d) a aplicat în mod eronat analogia legii sau analogia dreptului.

Se consideră că normele de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat în cazul în care:

- a) cauza a fost judecată de un judecător care nu avea dreptul să participe la judecarea ei;
- b) cauza a fost judecată în absența unui participant la proces căruia nu i s-a comunicat locul, data și ora ședinței de judecată;
- c) în judecarea cauzei au fost încălcate regulile privind limba de desfășurare a procesului;
- d) instanța a soluționat problema drepturilor unor persoane care nu au fost implicate în proces;
- e) în dosar lipsește procesul-verbal al ședinței de judecată;
- f) hotărârea a fost pronunțată cu încălcarea competenței jurisdicționale.

Săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la alin. (3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a pricinii sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

Temeiurile prevăzute la alin. (3) se iau în considerare de către instanță din oficiu.

În conformitate cu art. 433 lit. a) din Codul de procedură civilă, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin.(2), (3) și (4);

Completul colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că, recursul declarat de către Întreprinderea Interraională de Stat „Acva-Nord”, în proces de insolabilitate, nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) CPC.

Prin urmare, argumentele invocate în recurs nu denotă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural de către instanța de apel, respectiv, nu constituie temei de casare a deciziei recurate.

Or, recursul exercitat conform secțiunii a II-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se numai legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia ei în fapt.

În acest context, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție menționează și faptul că, procedura admisibilității constă în verificarea faptului dacă motivele invocate în recurs se încadrează în cele prevăzute în art. 432 alin. (2), (3) și (4) CPC.

Totodată, completul Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție relevă că, conform jurisprudenței CEDO, recursurile trebuie să fie efective, adică să fie capabile să ofere îndreptarea situației prezentate în cerere, la fel recursul trebuie să posede puterea de a îndrepta în mod direct starea de lucruri (cauza Purcell contra Irlandei, 16 aprilie 1991), pe când în recursul declarat de către Întreprinderea Interraională de Stat „Acva-Nord”, în proces de insolabilitate, asemenea aspecte nu se regăsesc.

Astfel, din considerentele menționate, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a considera recursul declarat de Întreprinderea Interraională de Stat „Acva-Nord”, în proces de insolabilitate, ca inadmisibil.

În conformitate cu art. 269-270, 431 alin. (2), 433 lit. a) și 440 alin. (1) Cod de procedură civilă, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

dispune:

Recursul declarat de către Întreprinderea Interraională de Stat „Acva-Nord”, în proces de insolabilitate, se consideră inadmisibil.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele ședinței,
judecătorul

Oleg Sternioală

judecătorii

Iurie Bejenaru

Mariana Pitic